

Előfizetési feltételek:

Egy évre . . . . . 6 frt.
Félévre . . . . . 3 frt.
Negyedévre . . . . . 1 frt. 50 kr.
Egy szám ára . . . . . 6 kr.

A lap kiadóhivatala Nobel Armin könyvkereskedésében van, hová az előfizetéseket küldendő, minden egyéb küldemény a szerkesztő nevére (polgárisoklat épület) czímezendő.

MAGYAR VIDÉK.

Hirdetések

négyzet centimetryi tér szerint számítottatnak. — Egyszeri beiktatás ára minden négyzet centiméterért 1 krajczár. — Bélyeg külön 30 krajczár. — Előfizetőink kedvezményben részesülnek.
Nyilat tér petitsoronként 10 kral számítottat.

SZÉPIRODALMI, ISMERETTERJESZTŐ és TÁRSADALMI KOZLÖNY.

MEGJELENIK MINDEN SZERDÁN ÉS SZOMBATON.

Fattyúhajtások.

Az akeziót reakció követi, de egyszersmind megfordítva is. Ez természeti szűkségesség, melylyel az életben minden lépten nyomon találkoznak, s mely népek és nemzetek életéből sem marad el, mert el nem maradhat.

Ha a történet könyveiben lapozgatunk, azt találjuk, hogy a mythikus időkől kezdve egészen napjainkig tulajdonképen nem egyéb mint érintett jelenség fel-felmerülése képezi a népek és nemzetek történelmét. Valamint a sarka a tenger tükörén majd csendesen tova halad, majd pedig a vihartól felkorbácsolt hullámok által szédítő magasságra emeltetik és tatóngó örvénybe sodortatják, úgy a népek és nemzetek élete, szereplése is változatos. És pedig változatos minden tekintetben. Változik a nemzetek politikai szereplése, szellemi tevékenysége, anyagi helyzete, erkölcsi értéke, szóval minden, ami életével viszonyban áll.

Az akeziót reakció követi, és viszont. És bármennyire paradoxnak is lássék az az állítás, hát én mégis kockáztatom: a z e g y i k a m á s i k a t s z ű l i, s bármennyire is ellenlábask egymással, de mégis szoros rokon viszonyban van közöttük. Tény, hogy az egyiknek intensívtása a másiktól függ. A tapasztalat mellett bizonyít.

No de hiszen tulajdonképen nem is erről akarok ezúttal szólni. Mikor soraim fölé azt írtam, hogy „Fattyúhajtások,“ hát bizonyára másról volt szándékom érni, mint akezió és reakció közötti viszonyról.

De erről is kellett szólnom, mert az az általán tárgyalandó kérdéssel, illetőleg kérdésekkel szoros összefüggésben áll.

Mindenki tudja, hogy Magyarország, hogy a magyar nemzet 1867. előtt sok tekintetben téltenségre volt kárthatva téltenségre, mely előbb-utóbb a nemzet végleges elfúlását is eredményezte volna.

De jött 1867. Ez változtatott a dolgon s megmentette nemzetünket a végveszélytől.

Ekkor nagy akezió állt be a nemzeti élet legkülönbözőbb terein.

De sajnos, hogy ezen akezió fattyúhajtásai is nőttek.

Sajnos, hogy az akezió fényoldalát igen sötét árnyoldal ellensúlyozza, elhomályosítja.

Az 1867-ik évben ismét úgy lett, hogy „El nemzet e hazán.“

Ámde e nemzet még sok kívánni valót hagyott hátra, s e sok hiányt pótolni kellett.

Rajta is voltak, hogy kellően pótolják.

E nemzet szomszéd nemzetekkel képest tudatlan és mivéletlen volt, kellett tehát gondoskodni arról, hogy e tekintetben is szomszédjaival szemben kiállja a sarat. Iskolákat állítottak, nyakra-főre tanintézeteket építettek, iskolai rendtartásokról s tantervekről is gondoskodtak, azonban csaknem milderre nézve elmondhatnók, hogy „Ádalt uram áldást, de nincs köszönet benne.“

Mert mit tapasztalunk?

Nem mást mint azt, hogy iskola-palotáink nem felelnek meg a célnak, mert lelkük, a tanterv s minden, mi ezzel összefügg, egy lélektani — nonsens. De hogy is ne volna az, mikor minden gyermektől fölteszik, hogy „genie,“ mert hogy ezt feltételezik, kétséget sem szenved, mikor annak a 6—12 éves gyermeknek tudósni is, kertésznek is, iparosnak is meg bankárnak is kell lennie. Pedig ezen

qualificációkkal kell bírnia, ha valóban diesétre-méltó akar lenni. Hasznos ismeretek mellett holmi haszontalan lin-lomot sajátítanak el, és „s bleibt Alles bei der alten Leier.“

Még irni-olvasni sem tud a gyermek, már azon kell lennie, hogy legalább egy kézművelt tanuljon el, hogy a takarékpénztárban tőkéje legyen, hogy a kertészkedést dur-ból is, moll-ból is ismerje.

Már pedig a népiszkola ezen tudományossága és túlhajtott praktikus iránya oly fattyúhajtás népkun nevelésében, mely már is meghozta a maga fanyar gyümölcsét. E lapok mult számában említés volt téve a körülményről s eszközről is ajánlott, mely hivatra volna a nevelési-tanítási fiájának ártalmára levő ezen fattyúhajtását lenyenni s helyébe nemes gallyat illeszteni.

Korunk materialisztikus iránya azon térére is áthat, melynek azzal tulajdonképen semmi köze sem volna. Azt mondják, a népet munkásságra, takarékoságra kell szoktatni. He-lyes. Ámde a czél e esetben nem szentesíti az eszközöket, különösen nem akkor, ha egy másik, nem kevésbé nemes czél elérését akadályozzák.

Műhelylyé akarják az iskolát átalakítani. Pénzüzletet akarnak az iskolákban megalapítani.

Hogy e két balfogás közül melyik a hibátosabb; hogy e két fattyúhajtás közül melyik az ártalmasabb? Azt nem tudom úgy hamarjában megmondani, de hogy mindkettő veszedelmes balfogás, arról szentül meg vagyok győződve.

Magyarország egyik kiváló férfja az egyesülős eszméjét hirdette, s mi történik? Nyakra-

T á r o z a.

Bucsu anyámtól. *)

Megegy az élet tengerére el,
A nagy világgá engem úgy ragad;
Koblembe vésem édes képedet,
Áldó mosolyod nekem enyhét ad.
Oh hagyjatek! s ne könnyez jó anyám,
Utam bár hosszú, majd ezélhoz vezet,
Lepke szárnyon egy pár év repül el . . . .
S én visszatérek. Most isten veled!

Virasztok majdan csendes éjszakán,
Midőn a holdfény búvkörébe von,
Merengek hosszan kis szülőfalum,
Gyermekávimen, ifjúságomon.
S betekintek multam tükörébe —
Látom mosolygni bágyadt képedet,
Féltesz? ne félti, áldásod elkísér
S megvéd mindenkor! Most isten veled!

S ezélt érve majd a nagy küzdés után
Koblem reménye, vágya megpihen,
Remény babéra körzi homlokom
Boldogság napját zárja be szívem.
Oh akkor már nem félted — nem fogod
Siratni távollévő gyermeked.
Töröld le könnyed édes jó anyám,
Majd vissza térek. Most isten veled!

Merengés.

Ha a mosolygó nap
Alkonyattá válik
S csöndes szél ringatja
A temető fát;

Elmerengek hosszan
A csillagos éjben:
Boldogságom messze,
Messze tükörében.

Ifj. Berkovits Gábor.

Egy félénk fiatal ember.

— Francia eredetből. —

— Nem akadályozhatom meg önt abban.
— Akkor engedélye nekem biztatásul is szolgál.
— Nem az én dolgom, önt biztatni.
— Hanem kié?
— Atyámé.

A vadász ezen szavakra észrevétlenül elfintorította arczát s gyanusan mosolygott.

— És mit mondjak atyjának?
— Önről?
— Jó, tehát rólam. Ismételni fogom előtte azt, a mit önnek térdeimen vallok, hogy imádon önt, mint egy örült, s hogy szeretni fogom örökre.
— No, s az elég is lesz.
— De mit mondjak neki önről, Viktorina?
— Rólam? . . .

— Igen, mit szóljak vele önről?
— Óh! atyám engem úgy is ismer.
— Kis hamis, nem akar megérteni. Mit mondjak atyjának ön szívéből és érzelmeiről? De várjon, ne adjon erre feleletet e perczben; várni fogom esti tíz órakor a nagy fügefá mögött; akkor megkérdezzük ezen kis szívet, és én el fogom mondani atyjának mindazt, mit e szivecske vallani fog . . .
— Mind emondhatja — hangzék a csintalan gyermek ajkairól s pajzán tekintet kísérel ezen feleletét.

— Ah, ön imádasra-méltó. Ezt említeni

elégendő lesz, hogy édes atyját elhatárolásra bírjuk.

És balga elbizakodásában esőket rabolt el Viktorinától.

Ez, arczán a megsértett szemérem kifejezésével elfutott.

Ma este, kis ürge imádoztam, kiáltta utána Larnac, s ujjai hegyével röpké esőket küldött utána.

Larnac azt vevé észre, hogy egy kéz nehezedett vállára.

— Ön nem fog elmenni, mondá egy haragtól reszkető hang.

— Hogyan, nem fogok elmenni! kiáltott fel a vadász élénken megfordulva. Lám, lám, a kis unokaies! Majd megfedelkeztem róla . . . És valjon ön fog-e engem megakadályozni abban, fiatal tanuló?

— Igen, én!
— Óh! óh!
— Ugy van, a mint mondom.
— Ej, ej! És miért? Talán ön figyelmeztetui akarja Pouzot atyát?

— Ne vesztégessék a szót! Nem vállalkozom ily aljas szerepre . . . Ön nem fog a légyotyon megjelenni, mert ugyanazon órában másutt lesz ön.

— És hol leszek, kis búvészem?
— Egy negyed mértföldnyire innen, lent ama szép pázsitos téren, az avese-i hid alatt. Gyönyörű holdvilág van; hozzá el két jó barátját; én meg majd hozok két kardot. Szót se többet, jön valaki.

Larnac megdöbbsentnek látszott; végre dörgött kaczajba tört ki.

— Bohó emberke és még kedves is e mellett, — mondá. Lucian biborveres lett. Az új bor

*) Mutatványok szerzőnek augusztusban megjelenendő költeményeiből.

főre egyesülnek s ahelyett, hogy az egyesülés által az erők egyesítésére, fokozására törekednének, ahelyett, hogy az együtt tartozók, a közös érdekekkel bírók azon lennének, hogy együttessen működjenek e közös érdek előmozdításán, szétforgócsolva, gyakran ellentétes irányban vesztegetik erejüket, és mégis feljajdulnak, ha azt tapasztalják, hogy minden fáradozásuk dacára nem mennek semmire, mert nem tudják, vagy legalább tudni nem akarják, hogy ha egy szekeret erre is, arra is, mindenfelé huznak, a hűzők ugyan el fognak fáradni, de a szeker biz' csak helyén marad. Hogy messze ne menjünk, hát csak városunkban létező különféle ipartársulatok? Utalak. Avagy mines-e a magyar iparosoknak olyan városban, mint Pápa, közös érdekük, hogy kézmű-iparágunként képeznek társlatokat? Ugy hiszem: csak igen ritkán lebeg az illető vezér-férfiak szeme előtt a közös érdek önzetlen előmozdítása, hanem igenis és annál inkább a magánérdek.

És így van ez Pápán, így van ez másutt is és nemcsak az iparosok, hanem más foglalkozásúknál is.

Szólnak a társadalom még több fattyúhajtásáról is, mondhatnám, még pedig bátran mondhatnám azt is, hogy a társadalom bármely tekintetben is alig van fattyúhajtás nélkül.

Hiszem s erősen reményem, hogy a hivatottak rajta lesznek, miszerint e fattyúhajtások lehluljanak a társadalom fájáról mielőtt megerősödésnek, s mint ágak a kipusztítás iránt nagyobb ellenállást tanúsíthatnának.

A III. egyet. tanító-gyűlés végrehajtó-bizottságának közgyűlése.

A III. egyetemes tanító-gyűlés végrehajtó-bizottsága pünkösd első és másodnapján csakugyan megtartotta nagygyűlését, melyre a bizottság pesti tagjain kívül a vidékről is mint egy 100 megbízott jelent meg.

Lakts Vendel elnök a gyűlést d. e. 9 órákor megnyitván, — mindenekelőtt felolvastatott az egyetemi megbízottak névsora, s konstatafallott, hogy a megbízott levelek rendben találták.

Ezután hozzáfogott az ílés a programmpontok érdemleges tárgyalásához.

Az Eötvös-alap ügyében Luttenberg Ágost, a központi gyűjtő bizottság elnöke olvasott fel kimerítő jelentést. Az alap évenként szép összeget oszt

hatása és a harag annyira megdélénkíté szemeit és vonásait, hogy majd borzasztónak lehetett mondani e pillanatban. A bárányból országn lett.

— Uram, monda remegő hangon, ha ön azonnal, e pillanatban nem mond igent, úgy én önt barátjaink szemök láttára, kik itt lennének, arczul vágom és mindent elmondok nagybátyámnak.

— Jól van, szegény ördög, ott leszek.

És Larnac eltávozott folytonosan kacagva.

E perczben Pouzot atya lépett be.

— Reggeliztél már, öcsém?

— Igen, bácsikám, ha ráér néhány perczre, szeretnék önnel valami komoly dologról beszélni.

— Beszélj, fiam, hallgatlak.

— Bácsikám, szeret ön engem?

— Minő kérdés! Válaszolja a vincellér meglepetve. Tudod, hogy úgy szeretlek, mintha saját fiam volnál.

— Saját fia? Akarja-e, hogy azzá legyek azonnal?

— Mit akarsz mondani?

— Óh, egyenesen a czélnak tartok; sietek önnek megmondani azt, a mit érzek; holnap talán már nem lenne erre bátorságom.

— Ördög vigyen el, ha tudom, mit akarsz; — Szeretem Viktorinát!

— A patvarba! unokahagodat, nővéredet?

— Ah, több ő nekem, mint nővérem.

— Mit beszélsz te itt, nekem, esztelen?

— Igerje meg, hogy Viktorina soha sem fog máshoz nőül menni, mint hozzám.

— Viktorina tehozád meujen nőül, tehozád?!

— És miért nem?

— Hiszen még gyermek vagy.

— Nem vagyok már az.

— Csak most jöttél még ki a kollegiumból.

ki tanítók gyermekei köztosztódj- és segélyként. Ezen évben 1100 forint adatott ki e célra. Az alap számadásainak megvizsgálására Madzsar János és Böszörményi Miklós küldettek ki.

Ezután következett a tanító-egyletek országos szövetsége kérdésének tárgyalása.

Sömolyai József titkár felolvasta a végrehajtó-bizottság jelentését, a bizottságnak mult évi pünkösd óta kifejtett munkásságáról; — felolvastott továbbá a közoktatásügyi miniszter leirata, melyben kijelenti, hogy a tanítók szövetségét feleslegesnek tartja, mert az egyetemes tanító-gyűlést kívánja szabályozni. A kultuszminiszter e leirata élénk mozgalmat indított meg a tanítótestületek körében. A központi e kérdésben állást foglalt és javaslatát ez ílés előtt pár nappal közhírré is tette.

A bizottság e javaslata nem találkozott általános helyesléssel a mai ülésen. Egy 33 egyetemi képviselő és bizottsági tag által aláírt ellenindítvány adatott fel, mely a szövetezés eszméjét határozottan fenn kívánja tartani. E két javaslat lelt nagy vita fejlődött ki, mely elhuzódott délután 1 óráig, amikor az elnök az ülést felfüggeszté s a tanácskozás további folytatását d. u. 4 órára tűzte ki.

A délutáni ülésen Péterfy adott be egy indítványt, melyben a beadott két indítványt a hazai tanító-egyesületeknek kívánja kiadni, hogy ezek nyilatkozzanak. Ez indítvány kis többséggel elfogadtatott, s az elnökség megbízottát, hogy a javaslatokat a vidéki tanító-egyleteknek küldje meg.

A kérdés ílyeten elintézése után az iskolai takarékpénztárak ügye került tárgyalás alá. Az elnök mindenekelőt bejelenté, hogy a tanító egyletek részéről e tárgyban beklndított vélemények nagyobb részben ellene vannak az intézménynek. A központi bizottság véleménye az, hogy ez ügyben eddig elírt eredmény a IV-ik. egyet. tanítógyűlés elé terjesztessék.

Következett az indítványok tárgyalása, mely azonban félbeszakítatván, más napra maradt.

Pünkösd-hétfőn d. e. 10 órákor Lakits V. az ülést megnyitván, — a beadott indítványok közül kiemelendőknek tartjuk először is a nyitra-megyei tanítóknak:

— az iskolai és népkönyvtárak ügyében tett azon indítványát, hogy a központi végrehajtó bizottság keresse meg a vallás- és közoktatásügyi minisztert, miszerint ez a községetek rendeleteleg utatisa, hogy évi költségvetésükbe „iskola és népkönyvtárak” cziműn bizonyos összeget vegyenek föl.

A bizottság az indítványt elfogadta. A kormány ezenkívül felkérendő lesz a felekezeti hatóságokhoz.

— Három év múlva ügyvéd vagyok.

— Három év telte előtt Viktorina már férj-nél lesz.

— Óh, ne mondja ezt, mert örülté tesz.

— De Scipió és Viktorina már régóta szeretik egymást és ígeretemet adtam nekik.

— Kedves nagybátyám, csak nem fogja Viktorinát béresének adni nőül?

— Ne mondj róla rosszat, Lucian; Scipió derék fiú, s a mellett tevékeny; vannak szép és jó földel is. Viktorina sem lett kisasszonynak nevelve, ő megszokta a falsi életet és nőül fog menni Caudas Scipióhoz. Ők nem fognak magamra hagyni, köztük fogok élni. Ellenben te tanult ember vagy; három év múlva ügyvédé leszel.

Mint ilyen szükséges megszoknod a városi fényes életet; majd keress számodra gazdag s rangdhoz illő urit. Három hó múlva Párisba kell utaznod. Fél év lefolyása előtt Viktorina neked már csak unokahogod lesz és egy év alatt te lehets elszöktöltőjnek keresztatyja. És most hagyj innom egy kortyot, mert szomjazom és ne beszéljünk e dologról többet.

A fiatal ember igen levertnek látszott ezen világos s határozott feleletre. Könyek tolnának elő szempillái alul.

Azonban erőlyes elhatározásra szánta el magát.

— Bácsikám, nem három hó múlva, hanem azonnal fogok elutazni.

— Hogyan? S ez komoly szándékod?

— Igen.

— Szegény fiú! Nem akadályoztatlak. Minden, a mit érde tesz, boldogságod érdekében történik.

— Így tehát éjjel utazom.

— Ily korán?!

gokhoz is az iskolai és népkönyvtárak ügyében megkeresést intézi.

Tárgyaltatott még több, kisebb jelentőségű, különösen az Eötvös-alap gyűjtésére és kiosztására vonatkozó indítvány; elhatározatot, hogy az oda írt egyletek jun. 1—15. napjain vehetők fel; Örlény János pénztárnoknak megadott a fölmentvény s ezzel a gyűlés 1 óra előtt befejeztetett.

* * *

Lakomat rendeztek a fővárosi tanítók az egyetemes tanítógyűlés végrehajtó bizottságának pünkösd gyűlésén megjelent vidéki tanítók tiszteletére. A lakoma a gyűlés első napján a Wolfart-féle vendéglő kertli helyiségében volt, melyen a központi tagjai nagy számmal, a vidékiek egy-kettő kivételével megjelentek. Leikes felköszöntésekben nem volt hiány. A vidékiek a munkában fáradhatatlan fővárosi tanítókat, ezek az ügyért lelkesülni tudó s költséget nem kimelő vidéki pályatársakat köszöntötték fel. A vidám felköszöntések nemcsak a kedvelőkre, hanem az Eötvös-alap ügyére is kedvező hatással voltak, amennyiben minden egyes felköszöntésért 10 kr kellett az illetőnek fizetni s a nemes czérra így 5 ft 55 kr. gyűlt be. A vidékiek nagy részben a fővárosiak őszinte szeretetétől kísérve, a gyűlés másod napján, délután már haza utaztak.

Fővárosi levél.

Budapest, május hóban.

Május 2. hetének története nem kevésbé vetélykedik az első hét történetével.

Vasárnap volt az utolsó lövésny. És ismét az az átkozott eső! No, de ez nem bántott senkit, legalább az első magyar embert nem. O felseje és a királyné szintén jelen voltak a lövésnyen, mely csak arról nevezetes, hogy ez volt az utolsó a Rákoson.

A legközelebbi futtatás az új városlígtében fog történni.

Május 12-én kétszer lőtt a király a lövészek új helyiségében és kétszer nem talált.

„Azelőtt jobban löttem;” szölt ő felseje, de most már nem vagyok fiatal.

Az egyetemi ifjuság nagyban készülődött a következő napra, mert ez az övé volt.

A főváros nagyon méltatta ezen újszólván, nemzeti ünnepeit. Még így nem volt felhologzóva az 1867-iki koronázás és a török deputatíó fogadtatása óta.

A régi Lloyd épületen magán csak 19 zászló, a nemzet színeiben és az egyetemében (vöröskék-barna fekete) volt elhelyezve.

Szőnyegok, zászlók, guirlandok és virágok jelelték meg az utat, melyen a menetnek haladni kellett.

Küldöttséget menesztettek Edelsheim-Gyulaihoz

— Kell.

— Meg akarsz haragítani? Későbbben megleszel velem elégedve. Segítségre akarok lenni, hogy hamar tudj felelteni bizonyos dolgokat. Vedd éren 500 frankos jegyet és szórakoztasd magadat.

Lucian átvette a pénzt, meglelte nagybátyját és felment szobájába, hogy utra készüljön.

— Nem fogok egyedül utazni — mormogá magában.

Viktorina épen az udvaron foglalatkoskodott. Jelt adott neki az ablakból, hogy jöjjen fel hozzá.

A leány nem soká várattott magára; néhány perczel későbbben mosolygó arczal jelent meg unokabátyjánál.

— Viktorina szeretem önt — kezdé hevesen Lucian.

— Végre valahára! sóhajtá a csinos gyermek.

— És ön tudta ezt? Kérdé a fiatal ember csodálkozva.

— Óh, régóta, — felelé fulig pirulva Viktorina

— És mégis szenvedni hagyott?

— Oly boldog valék . . .

— Szenvedésem miatt?

— Nem, de tudtam, hogy eljő a nap, melyen a vallomás el fog lebbenni ajkairól.

— Igen Viktorina, én szeretem önt, szeretlek utolsó lehetetemig.

— Igen, ez ad nekem bátorságot arra, hogy nyilatkozzam előtted. Azonban nagy baj fenyeget bennünket, légy őszinte, térdeimen esedezem, mond meg, szeretsz-e?

— Igen, suttogá a kis leány sóhajban elhaló hangon.

— Óh; drága Viktorinám, életem, lelkem, köszönöm, köszönöm! Vallomásod új létet ad nekem, újra születtem e perczben. Halld, nagy veszély

a kutya rosszul viseli magát, az előszobában eszik, míg meg nem javul. Kutyái is csizmát viselnek.

Nagyszerű ajándék. Somogyi Károly esztorgómi kanonok Szeged városának ajándékozta 60,000 kötetre menő könyvtárát. Az alapító-okmányban a nagylelkű adakozó még 100 ft évi járulékot is biztosít a könyvtár fenntartási és gyarapítási költségeire, kikötve, hogy Szeged városa e célra legalább ugyanennyit fordítson minden esztendőben. A város már helyet is jelölt ki e gyűjtemény számára.

Hamis bélyegek. Egy ősz ember Bpsten bélyegeket árult néhány nap óta a tözsdében s mivel olcsóbban adta, megverték. Krauss Ida dohányárúsnő e bélyegeket be akarta váltani a vámháznál s ekkor jöttek rá, hogy azok hamisak. Tegnapelőtt az őreg ismét megjelent Krauss Idánál s ekkor elfogták. Tagad mindent. Nevét nem bírta megtudni a rendőrségnek; minthogy azonban tetemes összegű pénzt (mintegy 600 forint) találtak nála, azt hiszik, hogy pénzhamisítással is foglalkozott. Megtűntek továbbá róla azt, hogy valahol a Rákoson lakik s ezért ma este 3 rendőr kiment a Rákosra a nyomozásokat ott folytatni s esetleg a hamisító sajtóját lefoglalni.

Halott bucsuja. Kecskemén a mult e-űtörtökön megérkezett bucsusok előtt látni lehetett egy halottas, sátoros, feleicimázott kocsit, melyen egy félegyházi illetőségű egyén, K. M. hullája vitetett. Megkérdezte a bucsusok egyike, azt felelé, hogy az illető már ugyszólván haldoklott, midőn azon gondolatra jött szomszédjaitól izgatattva, hogy talán gyógyíthatlan betegsége elmulik, ha Hajóásra elvándorozog a „csodatevő szűz” képhöz. A gondolat tetté lőn. A polgártárs azonban már utközben megtöretve a fáradságot, nagy fájdalom köz kiadta lelkét.

Petőfi István végrendeletét mult Létén honították fel a szarvasi járásbírósigával Zlinsky István, Pethe Jozsef és Geiszt Gyula jelenlétében. — Átalanos örökösére nejt és rokonait tette de nem feledkezett meg a nemzeti köztintezetekről sem. Háromszázharomszáz forintot hagyott (öt egyenlő részre felosztva) a m. tud. akademiának, az írők- és művészek segélyegyesületének, a színházi nyugdíj-lapnak, a a rokkant intézetnek menedékházának és az orsz. süketnéma intézetnek. Petőfi Sándor összes kéziratait és egyéb ereklyéit a nemzeti múzeumnak hagyományozta.

Szerkesztői levelezés.

S. Ö. Bpest. Tévédoból az „igazolvány” visszakérült. Máskép intézkedünk.
L. . . . Gyenge, nem közölték.
Cz. A. Bos. Az egészert kerjük. Bizonyosat még most nem ígértünk.
K. M. Bpest. Kéziratok visszasadására nem vállalkozhatunk.
B. K. Győr. Csak a nyílt-terben közölhetünk a kiszabott illeték lefizetése mellett.
Magas béredek . . . csnál jobbat várunk. — ön érdeklében nem közöljük.
Z. Gy. Sraf. Hol maradtál?
St. F. Smrj. Az „all. tan. közl.” hozt-e ismertetést a II. kötetről? Másolatot kérek.
P. Zs. helyben. Majd meglátjuk.
Hipothesis. Ön azt fejtegeti G sürű oldalon, hogy mi a hipothesis? Es nagyon valószínű, hogy ezen „Jrtázatos néhez” probléma megjelölése sok almatlan ejt okozott önnök. — Mi főhmenjük ezen ön előtt ny látszik még mindig tisztázatlan fogalom fejtegetése alól: hipothesis az, ha azt képezzel, hogy mi az ön cikkét közölni fogjuk; esak hogy ez már nagyon is merész hipothesis.

VASUTI MENETREND.

PÁPA-GYŐR-KIS-CZELL.

Indul:
Pápiról Kis-Czell felé d. e. 12 ó. 24 p.; d. n. 7 ó. 54 p.
" Győr felé d. u. 2 ó. 49 p.; regg. 6 ó. 42 p.
Érkezik:
Pápirá Kis-Czellből d. n. 2 ó. 44 p.; regg. 6 ó. 12 p.
" Győrből d. e. 12 ó. 19 p.; d. n. 7 ó. 29 p.

GYŐR-BÉCS-DUDAPEST.

Győrből ind. Bpest felé 11 ó. 20 p. d. e. 10 ó. 16 p. este.
Győrből indul Bécsfelé 5 ó. 17 p. d. n. 4 ó. 26 p. regg.
SZOMBATHELY-SOPRON-NAGY-KANIZSA.

Szombathegyről indul Sopron felé 3 ó. 15 p. regg.
" " " " 9 ó. 15 p. d. e.
" " " " 3 ó. 10 p. d. n.
" " " " 7 ó. 51 p. este.

Felelős szerkesztő: **Bánfi János.**

Gabona-árak.

PÁPA:

100 kgr. vagyis métermázsánként.
Buza: jó 12 ft. 80 kr., közép 10 ft. 40, alsó 10 ft. — kr.
Rozs: jó 10 ft. 50 kr., közép 10 ft. 25 kr., alsó 10 ft. — kr.
Árpa: j. 8 ft. 50 kr., k. 8 ft. 25 kr. és a. 8 ft. — kr.
Zab: j. 7 ft. 30 kr., k. 7 ft. 15 kr., 7 ft. — kr.
Tengeri: j. 7 ft. 80 kr., k. 7 ft. 60 kr. és a. 7 ft. 20 kr.
Burgonya: 3 ft. — kr.
Szena: 2 ft. 80 kr., 2 ft. 20 kr.
Zsup: 2 ft., 80 kr., 2 ft. 20 kr.
Pápa, 1880. május 21. **Weita József,** polgármester.

NYILT TÉR.

Perl Francziska
Pollák Ignác
jegyesek.

Sikátor.

Pápa.

Kiadó

hónapos szobák

A főiskola-utczában a közle sarkán levő emeletes ház emeletén **2 külön bejárattal bíró és egymásba nyíló butorozott, csinos szoba** minden pillanatban előnyös feltételek mellett kiadandó.

Főnyeremény esetl. **400,000 márká**
Szerencse-hirdetés.

A nyereményeket az állam biztosítja.
Első húzás **junius 9. és 10.**

Meghívás Hamburg állam által biztosított **nagy sorsjátékban** részvétre, melyben több mint

8 millió 300,000 márká biztosan kisoroltatik.

Ez előnyös sorsjáték-nyeremény — melyek tervszerint csak 87,500 sorsjegyből állanak — a következők:

A legnagyobb nyeremény esetl. **400,000 m.**, továbbá

jutal.	250,000 m.	6 nyer.	4000 m.
1 nyer.	150,000 m.	68	3000 m.
1	100,000 m.	214	2000 m.
1	60,000 m.	10	1500 m.
1	50,000 m.	2	1200 m.
2	40,000 m.	531	1000 m.
2	30,000 m.	673	500 m.
5	25,000 m.	950	300 m.
2	20,000 m.	65	200 m.
12	15,000 m.	100	150 m.
1	12,000 m.	25150	138 m.
24	10,000 m.	2100	124 m.
4	8,000 m.	70	100 m.
3	6,000 m.	7300	94 és 87
52	5,000 m.	7850	40 és 20

Az egész művelet 7 osztályból áll, s néhány hó alatt biztosan elintéztetik.

Az első húzás határideje **f. évi junius 9. és 10-ikére** hivatalosan van megállapítva.

A sorsjegyek ára: **Egy eredeti sorsjegy ára csak 3 ft. 50 kr. Fél " " " " 1 ft. 75 kr. Negyed " " " " — ft. 88 kr.**

Ezen — az állam által biztosított eredeti sorsjegyek (nem előtöltött igérvények) az őszeg bérmentes beküldése vagy posta-érléggel nijn általán a világ bármely részébe küldetnek.

Minden résztvevő kap tőlem még az eredeti sorsjegyén kívül az állam-czimerrel ellátott eredeti tervszetét **ingyen** és a megtörtént húzás után azonnal az eredeti nyeremény-lajstromot felszólítás nélkül megküldöm.

A nyeremények elküldése és kifizetése az illetőknek egyenesen általam, pontosan s titoktartás mellett eszközöltetik. Megrendelések legelőszérbben postautalványon eszközölhetők. Megbízások a küzöbön levő húzás miatt

Id. Hekseher Sámuel

bank- és váltóüzletéhez Hamburgban intézkedök.

Bérma-ajándékok.

NOBEL ARMIN

könyvkereskedésében Pápán (szél-utca)

legfinomabb

IMAKÖNYVEK és SZENTKÉPEK

a legolcsóbb árt és nagy választékban kaphatók.

Továbbá

MEGJELENT

Ifjusági és népkönyvtár

II. füzet:

„A varróleány.”

Kapható Nobel Arminnal és minden hazai könyvkereskedésben.

Ugyanott mindennemű

irodai- és rajzeszközök

is kaphatók.